
Lászlóffy Aladár

AZ IGE ÉS A TEST

Hallom az erek árvizét, sötétben,
a falon túl egy Amazonnyi vérben
még körbejár az elődök hatalma.
Hogy körforgó! Le sosem áll a malma.

Rodin. A mélyült mozdulat is rávall:
Mózes, térdén a kőtáblák súlyával,
s bár meztelen, mint szerkezet, mint lényeg –
nagy gesztusában üzennek a népek.

Nem jelképes nem szemérmes itt semmi.
Mindig a testország fog ölremenni,
hogy birkózva és elégve és győzve
az ígét bölcsen, óvón megelőzze.

Hogy Isten akart valamit e lényvel?
Nem volt ideje közölni szegénnyel,
mert teremtése végre megszakadva,
pihenni ült az ismert mozdulatba.

Kis szobormásolata pedig szépen
utánozza mit lát a példaképen.
Csak hallom azért: benn a vaksötétben
az élet önállósult már a vérben.

(Múlt és Jövő, 2002/1.)